

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Ferenc pápa:

Törjük meg és osszuk szét életünket másokért!

Rómában május 26-án, csütörtökön este mutatta be a Szentatya az úrnapi ünnepi szentmisét a lateráni bazilika előtti téren. (Magyarországon vasárnap ünnepeltük) Tegyétek ezt az én emlékezetemre” (1Kor 11,24.25).

Amikor a korintusi közösségnek ír, Pál apostol kétszer írja le Jézusnak ezt a parancsát az eucharisztia alapításáról szóló elbeszélésében. Ez a legősibb tanúságtétel Krisztusnak az utolsó vacsorán elmondott szavairól.

„Tegyétek ezt.” Vagyis fogjátok a kenyeret, adjatok hálát, és törjétek meg; fogjátok a kelyhet, adjatok hálát, és osszátok szét. Jézus meghagyja, hogy ismételjék meg a mozdulatot, amellyel húsvétjának emlékezetét megalapította, amellyel nekünk adta az ő testét és véré. És ez a mozdulat érkezett egészen hozzánk, ez a gesztus pedig: „tenni” az eucharisziát, aminek az alanya mindig Jézus, de a mi Szentlélek által felkent szegény kezünk által valósul meg.

„Tegyétek ezt.” Jézus már korábban kérte tanítványait, hogy „tegyék”, amit ő már világosan látott lelkében, az Atya akarata iránti engedelmisségben. Épp az imént hallottuk az evangéliumban. Látva az elcsigázott és éhes tömeget, Jézus így szól tanítványaihoz: „Ti adjatok nekik enni” (Lk 9,13). Ténylegesen Jézus az, aki megáldja és megtöri a kenyereket egészen addig, míg jóllakatja az összes embert, az öt kenyeret és a két halat azonban a tanítványok ajánlják fel, és Jézus épp ezt akarta, hogy tudniillik az emberek elküldése helyett bocsássák rendelkezésre azt a keveset, amijük volt. Aztán van egy másik gesztus is: a kenyérdarabok, melyeket az Úr tiszteletre méltó és szent keze tört meg, a tanítványok szegényes kezébe kerülnek, akik kiosztják azokat az embereknek. Ez is „tevés” Jézussal, „enni adás” vele együtt. Világos, hogy ez a csoda nemcsak egy napi éhséget akar csillapítani, hanem annak jele, amit Krisztus végbevinni kíván az egész emberiség üdvössége érdekében odaadván az ő testét és véré (vö. Jn 6,48–58). Ugyanakkor mindig azon a két gesztuson keresztül kell haladni: felajánlani azt a kevés kenyeret és halat, amink van; fogni a Jézus keze által megtört kenyeret és szétosztani mindenkinek. Tenni és megtörni!

Megtörni: ez a másik szó, amely megmagyarázza a „Tegyétek ezt az én emlékezetemre” értelmét. Jézus megtöretett, megtöri önmagát értünk. És azt kéri tőlünk, hogy mi is adjuk oda magunkat, törjük meg magunkat másokért. Éppen ez a „kenyértörés” vált Krisztus és a keresztények ikonjává, ismertetőjelévé. Emlékezzünk csak Emmauszra: felismerték őt a „kenyértörésben” (Lk 24,35). Emlékezzünk az első jeruzsálemi közösségre: „Állhatatosak voltak [...] a kenyértörésben” (ApCsel 2,42).

Az eucharisztia az, ami kezdettől fogva az egyház életének középpontjává és alakjává válik. De gondoljunk az összes szent férfira és nőre is – híresekre és névtelenekre –, akik „megtörték” önmagukat, saját életüket, hogy „enni adjanak” testvéreiknek. Hány olyan anyuka és apuka van, akik a családi asztalon megszegett mindennapi kenyérral együtt megtörték szívüket, hogy felneveljék gyermekeiket, és jól neveljék fel őket! Hány olyan keresztény van, akik felelős polgárként megtörték saját életüket, hogy védelmezzék mindenki méltóságát, különösen is a legszegényebbekét, azokét, akiket kirekesztettek, hátrányosan megkülönböztettek! Honnan merítenek erőt mindehhez? Épp az eucharisziából: a feltámadt Úr szeretethatalmából, aki ma is megtöri a kenyeret értünk, és megismétli: „Tegyétek ezt az én emlékezetemre.”

Bárcsak az eucharisztikus körmenet gesztusa is, amelyet nemsokára végzünk, megfelelne Jézus eme parancsának! Legyen ez olyan gesztus, amely órá emlékeztet, olyan gesztus, amely enni ad a mai embereknek; olyan gesztus, amely megtöri hitünket és életünket, Krisztusnak e város és az egész világ iránti szeretetének jeleként.

Fordította: Tózsér Endre SP

Fotó: News.va

Magyar Kurír

Elhunyt a száz esztendőes Capovilla bíboros, Szent XXIII. János pápa hajdani titkára

Loris Francesco Capovilla május 26-án hunyt el Olaszországban, Bergamóban. Tavaly október 14-én töltötte be századik életévét, Ferenc pápa 2014. február 22-én, 98 évesen kreálta bíborossá.

Capovilla bíboros 1915. október 14-én született Pontelongóban, 1940-ben szentelték pappá. Titkári munkáját Angelo Giuseppe Roncalli mellett már a velencei években megkezdte. XXIII. János halálát követően az utód, VI. Pál 1967-ben Chieti érsekévé, majd 1971-ben a népszerű, sok zarándokot vonzó Mária-kegyhely, Loreto prelátságává nevezte ki. Nyugalomba vonulásáig, 1988-ig Loretóban szolgált.

Capovilla, aki végigkövette a II. vatikáni zsinatot és végigkísérte XXIII. János pápaságát, a kor fontos tanúja. Élete utolsó éveiben Szent XXIII. János pápa szülőfalujában, a Sotto il Monte nevű kis Bergamo környéki faluban élt, 2014. március 1-jén Angelo Sodano bíboros, a bíborosi testület dékánja mint Ferenc pápa személyes küldöttje itt adta át neki ünnepélyesen a bíborosi birétumot és a gyűrűt. A Santa Maria in Trastevere cím, amelyet Ferenc pápa Capovilla bíborosnak juttatott, egyike a legősibb és legtekintélyesebb bíborosi címeknek.

Az Agensir hírügynökségnek korábban adott interjúban Capovilla bíboros elmondta: XXIII. János pápa arra tanította meg papi életét illetően, hogy legyen csendes, rejtőzködő, alázatos, szeretetből szolgáló. Fontos, hogy a keresztény élet legyen egyszerű és körültekintő: „Ha egyszerű vagy, nyitott vagy, tekinteteddel Isten felé fordulsz, nem félsz semmitől és senkitől. Ha körültekintő vagy, semmit nem teszel magadtól, és nemcsak az egyház, hanem az egész emberi család részének érzed magad.”

János pápával együtt a most elhunyt főpásztor is vallotta: ő a világ polgára, mert az egész világ a családja az Isten által akart egységben, amelyről Jézus beszélt, és amelyet örökségül hagyott nekünk.

Forrás: Avvenire.it; Agensir.it

Fotó: Avvenire.it

Magyar Kurír

Egy súlyosan hallássérült kislány visszanyerte a hallását Lourdes-ban

Május 11-én a lourdes-i kegyhelyen a hatéves olasz kislány levette füléről a hallókészüléket, és azt mondta édesanyjának: „Jól hallok, nem kell már.” Egyelőre annyit tudni, hogy a gyermek születése óta csak hallókészülékkel hallott – orvosi vizsgálatokkal igazolhatják, valóban csoda történt-e.

Május 11-én este fél kilenckor a hatéves kislány – aki születése óta nem hallott – Giuseppe Secondival, a Lombardia tartományban működő Unitalsi beteggondozó karitatív szervezet igazgatójával játszott. A férfi szólt neki, hogy most már mennie kell, a kislány pedig visszament édesanyjához, levette füléről a hallókészüléket, amely nélkül addig nem hallott. Amikor édesanyja arra kérte, tegye vissza, azt válaszolta neki: „Jól hallok, nem kell már.”

Az Avvenire tudósítója telefonon érte el az Unitalsi lombardiai igazgatóját, aki nagy örömmel erősítette meg, hogy a történet valóban igaz. Az édesanya pedig elmondta, hogy a kislány születése óta nem hall, csak készülék segítségével. Koraszülött volt, 2009-ben karácsony napján született meg a várandósság 26. hetében, mindössze 800 gramm súllyal. Három hónapot töltött kórházban, megmentették az életét, de az agyában vérömleny alakult ki a kezelés során, amelynek következtében hallójáratái súlyosan károsodtak. A vizsgálatok azt mutatták, hogy egyik fülére sem hall, hallókészülékre van szüksége.

A kislány családja az olasz Liguria tartományban él. Édesanyjával, bátyjával és nagymamájával érkezett Lourdes-ba, 11 hónapos kisöccse az apukával és a másik nagymamával otthon maradt. „Egy reggel arra gondoltam, el kell vinnem a lányomat Lourdes-ba. Meg kell köszönnöm a Szűzanyának, hogy védelmezte: életveszélyben volt, túlélte, és ma már egy vidám, boldog kislány. És azt szerettem volna kérni tőle, hogy adjon támaszt, erőt neki, nekem és mindannyiunknak ahhoz, hogy végig tudjuk járni ezt az erőfeszítéseket igénylő életutat” – mondta el az édesanya.

„Úgy éreztem, hangosan ver a szívem, amikor láttam, hogy jön felém, és azt mondja: »Jól vagyok, anya, nem kell már a hallókészülék.« És tényleg, jobban hall most nélküle. A gyerekek nem hazudnak. És a lányom ok nélkül soha nem vette volna le a hallókészüléket” – idézte fel az anya az emlékezetes estét.

A hír azonnal elterjedt a zarándokok között. „Megünnepeltük, és azóta is ünneplünk – mondta el Giuseppe Secondi. – Látjuk, ahogy nevet, viccelődik, mintha egy másik gyerek lenne.”

Az édesanya elmondta, hogy hívő ember, azért is jött el Lourdes-ba, ugyanakkor két lábbal szeretne a földön járni, és várja, hogy a tudomány is igazolja a gyógyulást. „Ezek komoly dolgok, nem lehet könnyedén venni” – hangsúlyozta.

Másnap elvitték a kislányt a lourdes-i Bureau des Constatations Medicales orvosi központba, ahol nem adtak ki nyilatkozatot, mert ahhoz szükségük van a korábbi dokumentációra és a legújabb leletekre is. Éppen május 13-ára volt a kislánynak időpontja hallásvizsgálatra, amelyre azért volt szükség, hogy új, erősebb készüléket kapjon. „Nem tudom, minek nevezzem, ami történt. Csak azt tudom, hogy meg kell vizsgálni. És azt, hogy szép dolog történt” – nyilatkozta az édesanya.

Az Unitalsi beteggondozó szervezet egyik munkatársa, Giuseppe Frigerio így fogalmazott a történetekről: „Én gyógyulásnak nevezem. Hogy miféle, miként történt, miért történt, azt majd mások elmagyarázzák. Tudom, hogy sok testében és lelkében meggyötört ember jön ide, aki újult erővel megy haza, és reménnyel, kegyelemmel telve folytatja útját az életben.” Secondi hozzátette: „Már harmincszor voltam Lourdes-ban, sok mindent láttam, fájdalmas és megható dolgokat. De ilyet még soha. Ez valóban az irgalmasság zarándoklata volt.”

Forrás és fotó: Avvenire.it
Magyar Kurír
(tzs)

Júniusi programjaink:

Június 1. Szerda	18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Június 2. Elsősütörtök	6 óra Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére. 24 órás szentségimádás.
Június 2. Elsőpéntek	6 órakor litánia és szentségbetétel. 18 órakor Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Június 2. Elsősombat	15 órakor Imaóra a templomban. 16 óra Szentmise a Fatimai Szűzanya tiszteletére. A szentmise után agapé a plébánián.
Június 5. Vasárnap	11 óra 30 perc Szentmise Nagyharsányban. 16 óra 30 perckor Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás a siklói templomban.
Június 6. Hétfő	19 óra a Katekumen csoport találkozója a plébánián.
Június 9. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmvetítés a plébánián.
Június 12. Vasárnap	16 óra Gyerekmise a siklói templomban.
Június 15. Szerda	8 óra 30 perc A Szent Imre Katolikus Iskola Te Deum Szentmiséje templomunkban. 18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Június 19. Vasárnap	15 óra Szentmise Nagytótfaluban. 16 óra Szentmise Kisharsányban.
Június 23. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmklub a plébánián.
Június 25. Szombat	10 órától- 12 óráig Nikodémus óra a templomban. 15 óra 30 perctől Szeretláng Imaóra a templomban. 18 óra Szentmise Hálából az imádságos mozgalomért.
Június 26. Vasárnap	16 óra Szentmise Kistapolcán.

2016 június imaszándékok

Egyetemes: Hogy az idősek, a magukra hagyottak és az elmagányosodott emberek lehetőséget találjanak még a nagy városokban is a találkozásra és a szolidaritásra.

Evangelizációs szándék: Hogy a pap- és szerzetesnövendékek olyan pap- és szerzetesnevelőkkel találkozassanak, akik az Evangélium örömeiben élnek, és akik nagy bölcsességgel készítik fel őket küldetésükre.

